

Sygn. akt IV K 789/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie Wydział IV Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Radosław Marcinków

Protokolant Katarzyna Błogowska

przy udziale Prokuratora Anity Cofur

po rozpoznaniu dnia 03.11.2015r. sprawy:

D. J., urodzonego (...) w N.,

syna W. i J. z d. T.,

oskarżonego o to, że w dniu 23.08.2015 w S. ok. godz. 08.10 na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości w stężeniu 0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy m-ki V. (...) nr rej (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za ten czyn na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat próby,

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, do kierowania którymi wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii B, na okres 3 (trzech) lat,

IV. na podstawie art. 43 a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych,

V. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego w pkt III zakazu zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od 23 sierpnia 2015r.,

VI. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu,

VII. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora,

VIII. na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierza mu 120 (sto dwadzieścia) zł. opłaty.

IV K 789/15

UZASADNIENIE

W dniu 22 sierpnia 2015r. D. J. przyjechał swoim samochodem marki V. (...) nr rej (...) do lokalu R. przy ul. (...). Następnie udał się do tego lokalu. Wypił w nim ok. 6 butelek piwa. Spotkał tam również M. N. i A. S..

Po godzinie 7.00 w dniu 23.08.2015r. D. J. z w/w kobietami udał się do swojego samochodu. W trójkę siedzieli w tym pojeździe, pili piwo, głośno rozmawiali i słuchali muzyki.

Okolo godziny 8.10 D. J. włączył silnik. Następnie ruszył samochodem V. (...) do tyłu przejeżdżając na drugą stronę ulicy, gdzie ponownie go zaparkował. Uczynił tak, ponieważ, uważał, że samochód był źle zaparkowany.

Po przeparkowaniu wyłączył silnik i nadal, do czasu przyjazdu patrolu Policji, siedział w samochodzie z w/w kobietami.

Kierując samochodem D. J. znajdował się w stanie nietrzeźwości 0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 32 – 33,
- zeznania P. W. k. 11 – 12,
- zeznania K. C. k. 15 - 16,
- zeznania N.K. k. 19 – 20,
- zeznania A. S. k. 23 – 24,
- zeznania M. N. k. 25.

D. J. ma 31 lat, wykonuje zawód kierowcy. Jest zatrudniony w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w S. od 9.02.2009r. na stanowisku kierowca – ładowacz oraz w firmie (...) jako kierowca autobusów. Posiada pozytywne opinie w miejscach pracy. Wykonuje również zlecenia prowadzenia pojazdów autobusowych na terenie zajezdni (...) sp. z o.o. w S.. Z tytułu zatrudnienia osiąga dochód w wysokości 2500 zł. miesięcznie.

Oskarżony ma dwoje dzieci, na które utrzymanie łoży.

Dotychczas D. J. nie był karany sędownie.

dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 32,
- dane osobowe k. 35,
- dane o karalności k. 42,
- opinie pracodawców k. 72, 47,
- aneks do umowy o świadczenie usług k. 66 – 68.

D. J. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż tylko przeparkował samochód na drugą stronę ulicy, bo stał zbyt blisko innego pojazdu, a poza tym zajmował za dużą powierzchnię chodnika.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 32 – 33).

Sąd uznał powyższe wyjaśnienia za wiarygodne. Zostały one bowiem potwierdzone przez zeznania funkcjonariuszy Policji i pozostałych świadków, jak i dowód w postaci protokołu badań trzeźwości oskarżonego alkomatem.

Za wiarygodne uznano dowody z dokumentów. Zostały one bowiem sporządzone przez uprawnione do tego osoby z należytą starannością, a żadna ze stron ich nie kwestionowała.

Spoleczna szkodliwość czynu przypisanego oskarżonemu znacznie przekracza próg znikomości. Znajdował się on bowiem w znacznym stopniu nietrzeźwości oraz kierował pojazdem w centrum miasta. Na zmniejszenie stopnia społecznej szkodliwości czynu wpływa krótki dystans, który został przez sprawcę jako kierowcę pojazdu pokonany.

D. J. miał możliwość zachowania się zgodnie z obowiązującymi przepisami, nie zaszła również żadna z przesłanek uzasadniających wyłączenie jego odpowiedzialności karnej. Należy go zatem uznać winnym popełnienia przypisanego mu czynu.

Przy wymiarze kary pod uwagę na niekorzyść oskarżonego uwzględniono fakt, iż stężenie alkoholu w jego krwi bezpośrednio po zatrzymaniu ponad pięciokrotnie przekraczało dopuszczalne dla kierowców normy. Na korzyść poczytano okoliczności wskazane już przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz dotychczasowy niebudzący zastrzeżeń tryb życia.

Mając na uwadze powyższe przesłanki, zdaniem Sądu, kara znacznie niższa niż połowa ustawowego zagrożenia za czyn z art. 178a § 1 k.k. nie przewyższa ani stopnia społecznej szkodliwości czynu, ani też stopnia winy sprawy, uwzględniając także jego właściwości osobiste.

Wobec wskazanych wyżej warunków osobistych oskarżonego wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby.

Uwzględniając wniosek prokuratora, poprzedzony wnioskiem oskarżonego, Sąd orzekł zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, czyli minimalny okres ustawowy, ograniczając ten zakaz jednak tylko do pojazdów, do prowadzenia których wymagane jest prawo jazdy kategorii B.

Rozstrzygnięcie takie wynikało w uwzględnienia właściwości osobistych oskarżonego oraz jego dotychczasowego sposobu życia i zarobkowania, a także okoliczności popełnienia przypisanego czynu.

Oskarżony posiada uprawnienia do kierowania pojazdami ciężarowymi i autobusami, nie ma innych kwalifikacji zawodowych. Utrzymuje się z pracy jako kierowca i posiada w miejscach swojego zatrudnienia dobre opinie. Nie był wcześniej karany za prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości. Z otrzymywanych dochodów spłaca kredyt hipoteczny oraz utrzymuje dwoje dzieci. Jednocześnie należy zauważyć, że orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wszystkich lub określonego rodzaju w przypadku popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k. ma charakter obligatoryjny.

W świetle powyższych okoliczności za zasadne przyjęto orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów w zakresie tej kategorii, której dotyczyło popełnienie czynu zabronionego z wyłączenie kategorii, które umożliwiają oskarżonemu zarobkowanie.

Ukształtowanie w powyższy sposób orzeczenia o zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych, aczkolwiek w praktyce orzeczniczej sądu wydającego niniejszy wyrok zupełnie wyjątkowe, jest dopuszczalne w świetle brzmienia art. 42 § 2 k.k. oraz nie narusza art. 12 ustawy z dnia 5 stycznia 2011r. o kierujących pojazdami. Analogiczne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 lutego 2014r. (sygn. I KZP 29/13).

Dotychczasowy pozytywnie oceniany sposób życia oskarżonego nie może powodować utraty z pola widzenia faktu, iż jako kierowca zawodowy, kierujący na co dzień pojazdami o dużych gabarytach, których prowadzenie wymaga wysokich kwalifikacji i potencjalnie może stwarzać dla innych uczestników ruchu, w razie niespełnienia przez kierowcę wymogów bezpieczeństwa, duże zagrożenie, nie powinien pozwolić sobie na zachowanie całkowicie nieodpowiedzialne polegające na kierowaniu, nawet na krótkim odcinku, pojazdem mechanicznym w wysokim stanie nietrzeźwości.

Dopuszczenie się takiego zachowania, choć można z wysokim prawdopodobieństwem przewidywać, że miało ono charakter incydentalny, przy uwzględnieniu pozostawienia oskarżonemu możliwości prowadzenia innych pojazdów niż samochody osobowe i wykonywania przez niego zawodu kierowcy, wymaga kontroli jego zachowania oraz

sposobu życia. W tym celu wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres od rok dłuższy od minimalnego ustawowego oraz oddano oskarżonego pod dozór kuratora i zobowiązano do nienadużywania alkoholu, co w przypadku zawodowego kierowcy jest zobowiązaniem wręcz oczywistym.

Sąd nie zgodził się natomiast z wnioskiem prokuratora w zakresie obowiązku wykonywania pracy zarobkowej. D. J. wykonuje bowiem prace zarobkowe, nie ma żadnych podstaw do uznania, że nie będzie ich wykonywał w przyszłości. Orzeczenie takiego obowiązku nie wynikałoby zatem ani z dotychczasowego sposobu życia oskarżonego, ani też z prognozowanych możliwych i niepożądanych zachowań, którym nałożony obowiązek miałby zapobiec.

Wysokość świadczenia pieniężnego, do orzeczenia którego Sąd był zobligowany określona została w minimalnej wysokości przewidzianej przez ustawodawcę.

Wobec braku podstaw do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych, koszty te od niego na rzecz Skarbu Państwa, na podstawie przepisów wskazanych w pkt VIII wyroku, zasądzono.